

[Elisabeth Arnold]

ejer under 2 mio. kr. Det er pensionister. Cirka en fjerdedel af formueskatteyderne er pensionister. Og det er selvstændige erhvervsdrivende, der nok ville le højt ved at få hæftet betegnelsen ejendomsspekulanter eller landadel på sig.

Det foreliggende lovforslag indeholder to hovedelementer, der skal råde bod på nogle af formueskattens bivirkninger. Man foreslår satsen sat ned fra 2,2 til 1 pct., og man foreslår dobbelt bundfradrag for ægtefæller. Begge ændringer foreslås gennemført over 4 år, hvilket har klare provenumæssige begrundelser.

Opnår vi så med vedtagelsen af dette at få fjernet de værste problemer? Ja, det gør vi efter vores mening. Vi har med satsnedsættelsen skabt forudsætningerne for at reducere de uheldige konsekvenser, men ingen garanti. Forudsætningerne er dog i det mindste tilvejebragt.

Den nedsatte procentsats vil betyde en lettelse for dem, der har en effektiv formueskattesats nu på de gældende 2,2 pct. Det er dem med de mindste skattepligtige formuer. For de største formueskatteydere gør der sig specielle problemer gældende, idet de på grund af de udviklede skatteloftsregler har en reel lavere formueskatteprocent og ikke vil blive berørt meget af det foreliggende lovforslag. Det har der allerede her været nævnt flere eksempler på, så det skal jeg ikke gå dybere ind i. Det er også her, man må sige, at den forudsætningsløse læser får meget svært ved at følge med i handlingen, som efterhånden kan minde lidt om en amerikansk sæbeopera.

I det omfang de store formueskatteydere overhovedet har problemer, som vi ønsker at løse, skal de efter vores opfattelse løses på en anden måde end gennem dette forslag. De mange klager fra mindre virksomhedsejere bør i hvert fald aftage efter gennemførelsen af dette forslag. Antallet af erhvervskatteydere, der skal betale formueskat, vil falde fra 35.000 til 13.000.

Der er talt noget om emigrationen, og det skulle jo være forfærdeligt med den skatteflugt, der var sket til udlandet. Jeg vil give nogle af de foregående talere ret i, at emigrationen nok mere er et psykologisk og kvalitativt problem end et kvantitativt. Det drejer sig trods alt kun om små hundrede personer om året, oven i købet ikke om ret mange i de senere år. De medfører immervæk noget kapital, måske et produktionsapparat og nogle arbejdspladser, men den

fjernede kapital udgør mindre end 1 pct. af de samlede formuer. Alvorligst ved den beskedne emigration er måske, at der spredes surhed, mismod og apati hos de forretningsfolk, der bliver herhjemme trods formueskat.

Jeg tvivler på, at vi får emigranterne til at hjemflage med dette lovforslag. Der kan jo være mange andre grunde til, at man rejser til udlandet. Vort almindelige indkomstskatteniveau er uændret højt, og vejret er stadig væk dårligt, så den beskæftigelsesmæssige effekt af forslaget skal nok komme fra udvidelser i de virksomheder, der har tænkt sig at blive ved med at virke her i landet, og dem er der heldigvis stadig væk mange af.

Forslaget om det dobbelte personfradrag for ægtepar har, så vidt jeg kan se, kun én klar ulempe, og det er for dem, der bliver alene efter at have været to om en formue, f.eks. et parcelhus. Men skal individualprincippet gælde, må det naturligvis være for alle. Vi er tilfredse med, at man for dog at mildne overgangen tilbage fra 2 til kun 1 bundfradrag nu indfører en aftrapningsordning på 4 år ved dødsfald.

Den tredje anke over den gældende formueskat er den opsparringsfjendske effekt. Det er blevet nævnt, at det bare var samfundsskabte værdier, man blev beskattet af, men det er dog en kendsgerning, at hvis man sparer op og ikke belåner sin ejendom i takt med værdistigningen, rammes man af formueskatten. Er man flittig til at låne, slipper man. Det er ikke anstændigt, og der er rigtig mange skatteydere, der ikke forstår, at det behøver at være sådan.

Der er for det første mange pensionister, men der er faktisk også ganske almindelige mennesker, som har så svingende indkomster, at de ikke tør optage lån i huset, fordi de ikke ved, om de kan betale dem tilbage, og derfor tror jeg måske nok, at der i dette aspekt kunne være et argument for løntilbageholdenhed. Hvis folk ved, at det kan betale sig at spare op, ville de måske også bedre kunne acceptere løntilbageholdenhed.

Som sagt er vi fra radikal side tilfredse med, at der nu tages fat på formueskatten. Vi løser bestemt ikke alle problemer med dette, for det er trods alt kun ca. 2 pct. af det samlede skatte- og afgiftsprovenu, der stammer fra denne specielle skat, men vi kan forhåbentlig bidrage lidt til at løse to af de grundlæggende problemer i dansk økonomi: den manglende private opspa-